

Det må hvert enkelt parti jo gøre op med sig selv. Men jeg kan jo ikke undlade den bemærkning, at det altså hører med til historien om forløbet, at nogle partier interesserede sig mere for at holde intern studiekreds end for at få et resultat af forhandlingerne. Og man kan sige, at de, der ønskede at være studiekredsdeltagere, i høj grad koncentrerede om skattespørgsmål, altså nok var lidt mindre realistiske, end godt er, hvis man skal have et resultat af en finanslovsdrøftelse.

Derfor oplevede vi også det, der skete undervejs, at man altså først fik fuld tilslutning til nogle af forligene, efter at de var indgået. Jeg skal ikke beklage, at vi faktisk endte med at få bred tilslutning. Det tror jeg er i en mindretalsregerings interesse. Men om forløbet var optimalt, tror jeg i høj grad de enkelte partier selv må overveje.

Det er klart, at der er to ingredienser i en finanslovaftale. Der er et spørgsmål om at få økonomien til at hænge sammen, og der er et spørgsmål om det konkrete indhold, som peger fremad, og som har perspektiver.

Jeg synes, at det mønster af aftaler, der nu ligger på bordet, på det økonomiske område er en styrkelse af den økonomiske politik, regeringen har ført, og peger i den rigtige retning. Jeg synes også, at der i høj grad er nogle perspektiver, som vi fra radikal side lægger overordentlig stor vægt på. Ikke mindst den sammenhæng, der er imellem arbejdsmarkedssiden, uddannelsessiden og den sociale politik er meget, meget vigtig. Jeg vil vende tilbage til det i morgen, når vi har de lidt større linjer fremme, men det er i høj grad noget, der så at sige sætter kronen på et værk, som denne regering har påbegyndt.

Jeg vil også godt påpege, at på det internationale område – og Danmarks internationale indsats er efter Det Radikale Venstres opfattelse utrolig vigtig i disse år, hvor verden ændrer sig – har vi fastholdt det høje aktivitetsniveau, som regeringen har ønsket, og det lægger vi stor vægt på, uanset de anslag, som jo har været fra forskellig side, og som også har være nævnt i debatten her i dag.

Og jeg kan ikke lade være med at hæfte mig ved, at selv om vi for mindre end en måned siden havde en debat om udviklingsbistanden og vedtog en udtalelse her fra Tinget, som endnu en gang understregede 1-procent-målsætningen, så bliver det altså vedholdende fastholdt, at den skal fryses fast på 1999-niveau. Men så-

dan er der åbenbart en gang imellem en ulidelig lethed mellem det, der bliver vedtaget i den ene sammenhæng, og det, man foreslår i en anden sammenhæng.

Det er klart, at ændringsforslagene til en finanslov måske ikke altid er det, som interesserer regeringspartierne mest. I sagens natur har man jo altså mere eller mindre forhandlet færdigt internt i regeringen, når finanslovsforslaget kommer. Ikke desto mindre vil jeg sige, at der er interessante og væsentlige ting blandt de ændringsforslag, som er kommet: nogle steder, hvor regeringen efter min mening har været forudseende og taget nogle ting i opløbet – jeg tænker måske her ikke mindst på integrationsydelsen – og har erkendt, at der var nogle vanskeligheder, andre steder, hvor der langt mere er tale om, at man nu tegner nogle nye perspektiver. Fra en radikal synsvinkel vil jeg gerne bare nævne 2-3 stykker:

Vi lægger vægt på, at man på miljøområdet har lagt op til, at der omkring CO₂-målsætningen på transportområdet skal være en handlingsplan som en naturlig og logisk konsekvens af, at vi får et virkemiddelkatalog. Vi har været glade for den ændring, der er sket med tilgode-seelsen af specielt de private ulandsorganisationer i forbindelse med tips- og lottomidlerne, hvor man har taget hensyn til, at de faktisk administrerer midler, og at det ikke skal forhindre dem i at få tilskud på sædvanlig vis.

Og endelig en lille ting, som jeg ikke desto mindre hilser velkommen, og som jeg tror kan få en god og fornuftig virkning: en erstatning for det, der tidligere hed Ungdomsboligfonden, som betyder, at vi stadig væk fastholder mulighederne for at eksperimentere inden for ungdomsboligsektoren, for at udvikle nye metoder, for at finde veje, som kan hjælpe unge, der skal have en bolig i en relativt kort periode, men også helst skulle have den til en rimelig pris, og på en måde, som de selv kan deltage i. Det er noget, der skal udformes nærmere, men det er ikke desto mindre noget, vi hilser velkomment.

Jeg skal slutte her med at sige, at vi er godt tilfredse med det resultat, der ligger, og ser frem til debatten i morgen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg skal såmænd ikke sige så meget til hr. Jørgen Estrups ordførertale. Det var jo blot en tynd kopi af det, vi tidligere hørte fra Socialdemokratiet, men debatreglerne her i salen tillader